

ע"פ 62626/10/17 - מדינת ישראל נגד א י נ

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 62626-10-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המעוררת

א י נ
ע"י ב"כ עו"ד עידן שני

נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט פאול שטרק) מיום 18.9.17 בת"פ 24225-04-15.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים. הצדדים הסכימו כי המשיב יופנה לשירות המבחן על מנת לבחון אפשרות לאי הרשעה. לא היתה הסכמה לענין העונש. בגמר הדין ביטל בית משפט קמא את ההרשעה ודן את המשיב ל - 300 שעות של"צ וצו מבחן לשנה וחייבו בפיצוי למתלונן בסך 1,800 ₪. הערעור מופנה כנגד אי ההרשעה וכנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: בצהרי יום 25.6.14 בבית הדין הרבני בירושלים תקף המשיב את המתלונן, ששימש עורך דינה של פרודתו של המשיב, וגרם לו לחבלה של ממש. התקיפה בוצעה בעת שהמתלונן ישב עם האישה ושוחח עמה על הדיון המשפטי הצפוי. המשיב פתח בדברים, נטל מסמכים שהיו על השולחן וזרקם לשירותים. המתלונן קרא לאבטחה ורץ לעבר תיקו, או אז רץ המשיב לעבר המתלונן, דחפו, ניסה לחטוף את תיקו, איים עליו והכה בו באגרופים בפניו שוב ושוב.

טענות הצדדים

3. ב"כ המעוררת עותרת להרשעת המשיב ולהחמרת עונשו. לטענתה, הימנעות מהרשעה אינה עולה בקנה אחד עם עקרונות היסוד שנקבעו בפסיקה בסוגית הימנעות מהרשעה ועם תיקון 113 לחוק בענין הבניית שיקול הדעת

בענישה. לעמדתה, סוג העבירה אינו מאפשר לוותר על הרשעה בנסיבות המקרה מבלי לפגוע באופן משמעותי בשיקולי הענישה האחרים. כמו כן, לא הוכח כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום המשיב. המערערת סבורה כי עיון במכתבים שהגישה ההגנה בבית משפט קמא מלמד שעצם ההרשעה לא תוביל בהכרח לשלילת רישיונו של המשיב כסוכן ביטוח. המערערת מפנה בענין זה גם להוראות חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), תשמ"א-1981, וטוענת כי הדבר מצוי בשיקול דעתו של הממונה. עוד נטען כי בית משפט קמא שגה בקבעו כי המקרה דנן הינו אירוע בשרשרת אירועי אלימות וכי הרשעה בתיק דנן תרוקן מתוכן את ההכרעה בתיק אחר של המשיב. בענין זה טוענת המערערת כי בתיק האחר עבר המשיב עבירות קלות בהרבה בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. כמו כן, מעת ביצוע המעשים בתיק הקודם לתיק דנן חלפה תקופה של כשנה והמשיב ביצע את המיוחס לו בתיק דנן ביודעו כי מתנהל נגדו הליך אחר. בנוסף, המשיב בחר שלא לצרף את התיקים. לענין העונש טוענת המערערת כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא אינו המתחם הנוהג בעבירות אלה ואינו הולם את מעשיו של המשיב, וכי במקרה דנן נדרשת ענישה מוחשית, הולמת ומרתיעה. הוסף כי אין סיבה ללכת לקראת המשיב בפעם השנייה בעבירות שהן חמורות בהרבה. התסקיר לא מדבר על שינוי דרמטי, קיים קושי בקבלת אחריות, המערער מקל ראש בחומרת מעשיו ואין סיבה עניינית המתיישבת עם הפסיקה להימנע מהרשעתו (הוגש מסמכי ההליך שהתנהל כנגד המשיב בבית משפט השלום בנתניה).

ב"כ המשיב טען כי המערערת טועה בגישה שכן בית משפט קמא התייחס להליך בבית משפט השלום בנתניה. כתב האישום כלל נושאים מינוריים. במסגרת אותו תיק התקבלו שישה תסקירים ובסופו של דבר, בהסכמה, בית משפט נמנע מהרשעתו באותו הליך. בית המשפט בנתניה היה מודע להליך נשוא הערעור. בגדר תיק זה, במסגרת הסדר טיעון, נמחקו עבירות נוספות שיוחסו למשיב ובהסכמת המערערת נשלח המשיב לתסקיר שיעסוק בשאלת ההרשעה, ובית משפט קמא לא הלך אחרת מדרך זו. האירועים נעשו בתקופה קשה בחיי המשיב. חלפו 4 שנים מיום האירוע. וכן, אין מחלוקת כי במידה שהמערער יורשע, יאבד את פרנסתו כסוכן ביטוח ושירות המבחן אף התייחס לכך. כן באה הפנייה לפסיקה התומכת באי הרשעת המבקש.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הינו כבן 48 שנים, גרוש בשנית ואב לארבעה ילדים, עובד מזה שנים רבות כסוכן ביטוח בחברה בבעלותו. בעברו הרשעה בהפרת הוראה חוקית וניסיון לתקיפת סתם בן זוג שהתרחשו בשנים 2012 ו - 2013. בחודש אפריל 2017 נדון לצו מבחן ו - 200 שעות של"צ, מבלי שהורשע בדיון. במסגרת צו המבחן, שולב המשיב בהליך טיפולי, שיתף פעולה ונתרם ממנו. יחד עם זאת, הוא לא נטל אחריות מלאה על מעשיו והתקשה להכיר בחומרתם ולגלות אמפתיה למתלונן. שירות המבחן התרשם כי למשיב נוקשות חשיבתית והתנהגות שתלטנית ואלימה, קושי בשליטה בכעסים ונטייה לעמדה קורבנית. הומלץ להימנע מהרשעה במטרה להימנע מפגיעה בעיסוקו של המשיב ובדימויו העצמי, ולהטיל עליו של"צ בהיקף 300 שעות.

דין

5. ככלל, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה, ניתן להימנע מהרשעה (ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל). נקבע כי ביהמ"ש רשאי שלא להרשיע נאשם בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים: א. על ההרשעה לפגוע

פגיעה חמורה בשיקומו. ב. סוג העבירה מאפשר לוותר באותו מקרה מסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337). עוד נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (2013)).

המשיב תקף עורך דין בעת מילוי תפקידו כמייצג צד בהליך גירושין בבית דין רבני וגרם לו לחבלה חמורה. בית משפט קמא התייחס לכך שבנסיבות המקרה דן ונוכח עברו הפלילי של המשיב - מדובר במי שמתיר לעצמו התנהגות אלימה ופריקת עול על רקע תסכול אישי. כמו כן, ציין במפורש כי הימנעות מהרשעה בעבירה זו בנסיבות דן מעבירה מסר שגוי לציבור המצדיק התנהגות אלימה וחסרת שליטה במסגרת הליך גירושין. במקרה דן, הימנעותו של בית משפט קמא מהרשעת המשיב באה במטרה להימנע מפגיעה בפרנסתו אם יורשע בדין ומפגיעה בשיקומו של המשיב עד כה.

באשר לפגיעה האפשרית בפרנסת המשיב, הדבר מצוי בשיקול דעת הממונה על חוק הפיקוח על הביטוח ואינו מתחייב מניה וביה מעצם ההרשעה. כמו כן, באשר לשיקומו של המשיב, מתסקיר שירות המבחן לא עולה תמונה של שיקום משמעותי או יוצא דופן. המשיב לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו ועודנו מתקשה בהבנת חומרתם, עמדתו קורבנית והוא מתקשה בהבעת אמפתיה כלפי מי שנפגע ממעשיו. בית משפט קמא בחר להקל עם המשיב, לתת לו הזדמנות נוספת להיטיב דרכיו ולהמשיך במסלול השיקום. נסיבות ביצוע העבירות בתיק זה אינן מאפשרות המנעות מהרשעה שכן מדובר במעשים חמורים, אלימים, כאשר אין מדובר בהסתבכות יחידה של המערער, וכפי שאף קבע בית משפט קמא, הימנעות מהרשעה בנסיבות אלה מעבירה מסר שגוי לציבור.

על כן, הערעור מתקבל. המשיב מורשע בעבירות אותן נקבע כי עבר. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן היום, ט' אייר תשע"ח, 24 אפריל 2018, במעמד ב"כ המערער, המשיב ובא כוחו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד